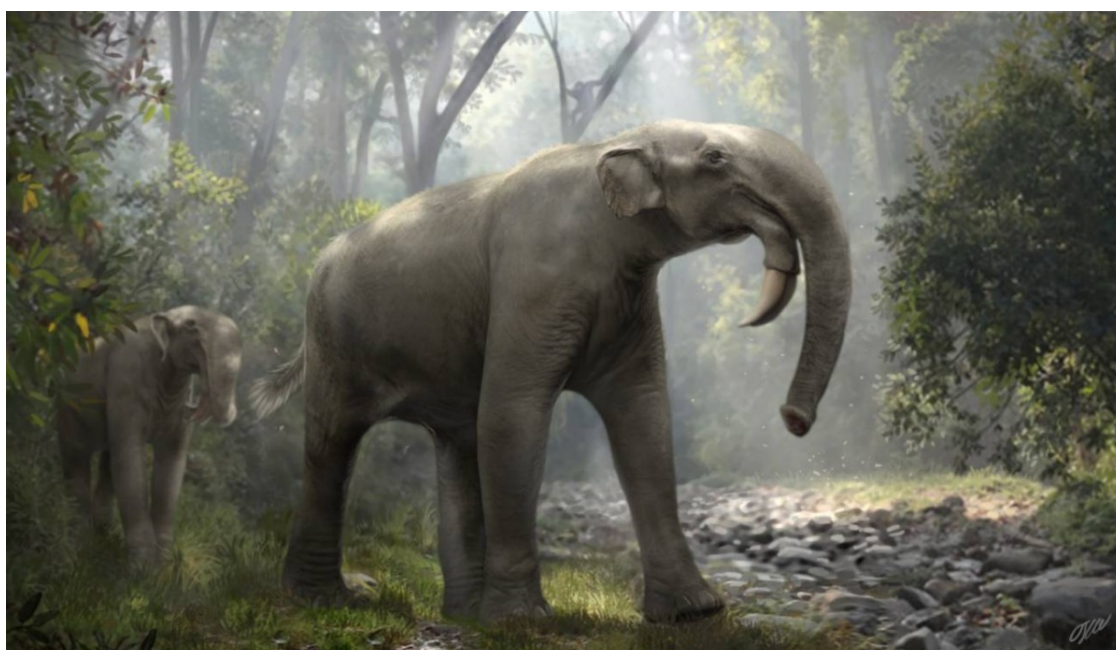

Troben a Sabadell les restes més antigues d'Europa d'una espècie de dinoteri

Es tracta de 26 dents de fa més de 9 milions d'anys que l'Institut Català de Paleontologia va trobar durant les excavacions per fer la Ronda Oest

Recreació de dos exemplars de dinoteri | Oscar Sanisidro / cortesia de CosmoCaixa

L'Institut Català de Paleontologia Miquel Crusafont (ICP) ha descobert que les restes trobades a Sabadell durant les excavacions per construir la Ronda Oest, entre els anys 2008 i 2011, són les més antigues d'una espècie de dinoteri, un mamífer extingit emparentat amb l'elefant africà.

Segons l'estudi de l'equip d'investigació de l'ICP, publicat a la revista *Journal of Vertebrate Paleontology*, les 26 dents trobades pertanyen a l'espècie de dinoteri més gran de totes i tenen entre 9,1 i 9,4 milions d'anys, el que les converteix en les restes fòssils més antigues d'Europa de l'espècie *Deinotherium proavum*?. Fins ara, ho eren unes localitzades a Turquia.

Algunes de les dents fòssils analitzades en l'estudi Foto: ICP

Les dents d'aquesta espècie de dinoteri guarden més similituds amb les dels tapirs, que no pas amb les dels elefants: les molars tenen dues o tres crestes transversals. Els dinoteris es caracteritzaven per tenir defenses -el que popularment anomenem "ullals" però en realitat són dents incisives- que els sortien de la mandíbula, i no del maxil·lar com als elefants, així com les potes i el coll més llargs que aquests.

Originària d'Àfrica, l'espècie dels dinoteris va escampar-se per tot Europa fa uns 17 milions d'anys. Va sobreviure fins fa un milió d'anys al continent africà i va arribar a coexistir amb els primers membres del gènere Homo. A Catalunya s'han trobat altres fòssils de dinoteri, i fins i tot esquelets parcials, en jaciments de la conca del Vallès-Penedès.

Esquelet parcial de Deinotherium giganteum excavat al jaciment de Can Roqueta, a Sabadell Foto: ICP